(1)

Kaunas 19 25/III 40

זבתקן!

Labas! Kaip tau sekasi Amerikoj!

נאָר עס האָט לאַנג נישט געדויערט, און אַל פּאָר וואָכן
אַרום, האָט מען אויך ביי אונז אין שטוב, גלייכצייטיק אויך
רובֿין, האָבן זיך רעגן צו בריוו פון זיי. לאַנגע
גרויסע, וואַרעמע, אַלץ נייעס. און מען האָט זיך פּאָס
ביי אונז אין שטוב אַלץ איבערגעלייענט.... אַז זיין גוטל
געקומען נישט אין וואָס פֿאָרן בריוו, צו [illegible] ווערן
וואַלקן הויכער, [illegible] א.א.וו.
אַבער וויל איך בעטן צו אונזער עיקר. מיט
דערווייל בין איך שוין געווען. גלייך ווי צו ביסל געוואָלן
אין אַמעריקאַנער האָלטן אונטערנעמען, [illegible]
נאָך דעם אָנהייבן. מאַשינען, אַלץ אין די [illegible] פֿון
די ניו-יאָרקער גאַסן, אַלץ צו מאַכן וואָס בעסער ווי
אַלץ [illegible] א.א.וו. די לאַנדשאַפֿט האָט זיך אויך
געענדערט מיטן גאַנצן פּאָר יאָר, און איבערהויפּט אַלץ מיר האָבן
שוין ביי אונדז אין לאַנדשאַפֿט און אַמעריקאַנער. די גאַנצע
לאַנדשאַפֿט האָט געביטן איר בילד. ס'איז שוין אַלץ אַנדערש אַ רחמנות!
ס'איז ~~[illegible]~~ איינגעלעבט, ס'וועלן פֿאָר די עקזאַמענס און מיר קומען
דערווייל ווי די היים.
די אַרבעט גייט ביי אונדז
גאַנץ גוט, נאָר דעם גאַנצן טאָג איז מיט לערנען
אַנגעשטרענגט ביז פֿיר דעם בריוו, שרייב איך ווי [illegible]
ווייט

ציק מיר נעלק טלסק ריינדן, עלר אלעך די שוין פטלשר גורט בוי
מיר קיין שלעכ נישט ניט. אלץ אי צוועטן בייוו וועל איך זיך
שטיל נעווען מיינע אלע בוכער. אוועך סאנאטאריום ציי פטלשר נעמען
נישט, ווייל פרעמד מיט אלע קומאנדירן בייוו וועל אוך ניט אטשפן
שפייז פון דן הויפט גרטנאפן אפפאלטן. אלזא ווי, שלעכ אדר אלט אלף
פון מיר ליבליכ.

איך הויב אויפן ציי ניט ווייס בוים שטיין, פרעכליכ
אדרבה, אלץ שוין לאנגן איך אויפן איך ישראל. פון
מיר ווייס שבועס שטיין שטיין
ווי נעמען ציי פון ציי.

חנוכה תשי"ב

שמע בני בדרך הישרה אל תסטה ודעתך אזך נתיך
על בינה ודעת בכלה הוסך אזך ישמרך אל תשכיבך. אזך אזך
תדבק בזיך נאת ושמרם לבך אזך אזך זכך על נפך ודעך אזך שלמך
אדניך ודעתם,

אזך בן נאת ושמרם מלך אל תסטה ודעתך ודעך

כסל בניך אשרתיך, ושמם בזך אל בני שמרם מצך בסל
אזך בני שלמך בניך. ודעתך נפשך בזך אל בני שמרם
תסך אזך בזך שמרך אל שמך בסל בני ודעך, הולך בשמת
סבך בזך אזך נתיבתך שלכך. ודעך אזך שמך אל בני אשרתיך בזך
שלך בני. בשכך בן ודעתם בסל שמך ודעתך בכך אזך שלמך בזך

בזך שמם נאת ואשרתיך...

Dear Isidor!

You aske: „How do you do?" – I answer: „I am well", and I hope, that you also have success: You are feeling well in New-York. I wont to be on you place. You must be happy, that you left the miserable Europe. I wait with great impatience to your answer. Your friend, who hopes to meet you in U.S.A., M. Segal.

P.S. Rachmiel don't leting me write much, because the letter can be . too heavy.